

ling naaede frem til betydende Resultater med Hensyn til Indtjeningsmulighedernes Forøgelse, Erhvervenes Ligestilling, saa vidt gørligt, Udligning af Pristalforskellen, Højnelse af det private Initiativ og derigennem af Beskæftigelsesmulighederne, Aflastning af Arbejdsløsheden og Løsning af Problemet om Forholdet mellem Kreditorer og Debitorer inden for Landbruget.

Christmas Møller, som talte paa Det konservative Folkepartis Vegne, betegnede *Statsfinansernes Stilling* som taalelig og saa heri ikke blot et Udtryk for Regeringens Politik, men ogsaa for den Politik, Oppositionen havde ført, et Udtryk for Ansvar for de offentlige Finanser. Han tilføjede, at det af Hensyn til den ønskelige Ro om Landets Pengevæsen og Økonomi ikke vilde være rigtigt at lade Banksagen ligge uløst; naar Oppositionen her havde krævet, at Staten ikke maatte have 2 Banker, og at gældende Lov, som Regeringspartierne selv havde stemt for, skulde opfyldes, stod den paa sikker Grund. — Taleren billigede Udenrigsministerens Stilling i Genève, men Konsekvensen maatte blive, at Regeringen tog Spørgsmaalet om Indretningen af *Landets Forsvar* og militære Apparat op til samme fordomsfrie Behandling, som den havde givet Spørgsmaalet om sin egen Handlemaade i Genève. De Konservative var villige til at gaa ind i en Drøftelse af de Krav, der maatte stilles med Hensyn til Landets Værn i den kommende Tid. — Krag havde talt om Ønskeligheden af en samlet Opposition, men en samlet Oppositionspolitik lod sig ikke føre, saa længe Venstre og Venstres Presse paa det valutapolitiske Omraade talte og handlede, som de gjorde; en samlet Opposition forudsatte Klarhed i *Valutapolitikken*. Systemet med Valutacentralen lod sig sikkert ikke opretholde i det lange Løb, men maatte afløses af andre Former. I øvrigt vilde baade Valutacentralen og Toldforanstaltninger af den ene eller den anden Art altid blot være et Redskab; afgørende for Landets Økonomi var Skabelsen af saa *taalelige Vilkaar for Landbruget* som muligt og Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden. De Konservative krævede en Korntælling og en *Kornordning* og bebrejdede Regeringen, at den fortsat lod Kornindførsel finde Sted og ikke havde gennemført en Kornordning inden Saatid, ligesom de fandt det ansvarsløst, at Regeringen lod »Skattetrykket hvile centnertungt paa det ledende Erhverv gennem de gældende kommunale Ejendomsskattelove«. For øvrigt var Partiet ikke uenigt i den af Hans Nielsen udtalte Tanke om en sagkyndig Undersøgelse af hele Landets Stilling, en Statusopgørelse af Erhvervslivet. De Konservative ansaa det ogsaa for urimeligt, at man paa den sociale Lovgivnings